

And I Shall Dwell Among Them: The Desert Sanctuary Reimagined
Vila Contemporary Art Gallery, Emunah College for Arts and Design - Jerusalem
Derech Beit Lechem 104, Jerusalem
June 19 – Aug. 17, 2023

Copyright 2023 by Harriet Finck & Miriam Stern. All rights reserved.

No part of this book may be reproduced in any form or by an electronic or mechanical means without prior permission in writing from the publisher; mishkanproject@gmail.com

The book author and each artist here retain sole copyright to their contributions to this book.

Translator: Pnina Beck
Editor: Michael Chernick
Cover images: Harriet Finck & Miriam Stern
Catalog Design: Jordan Dotan Graphic Design

Printed in Jerusalem by New City Print.

And I Shall Dwell Among Them: The Desert Sanctuary Reimagined

ושכנתי בתוכם: המשכן המחודש

June 19 – Aug. 17, 2023

Curators **Harriet Finck** and **Miriam Stern** אוצרות **הריאט פינק ומרים שטרן**

> Vila Gallery Curator **Judith Anis** אוצרת וילה גלריה **ג׳ודית אניס**

לזכרה של

מרים הולמס 1951-2022

כמה אנשים יצא לכם להכיר שהם מאזינים טובים באותה מידה שהם גם דברנים טובים? כזו הייתה מרים הולמס, חברתנו המשותפת. מספרת סיפורים - "וזה מזכיר לי" היה המשפט החביב ביותר עלי - עם זאת הייתה גם מאזינה קרובה ואמפטית. דבר לא נמלט ממנה.

אנחנו זוכרות את אדיבותה ואת קפדנותה. אנחנו זוכרות את הבדיחות שלה ואת האמירות הקצרצרות והנבונות שלה. איש לא יאמר אותן לעולם בדרך שבה היא עשתה זאת.

קוראת ספרים מושבעת, מבקרת מסורה בתיאטרון ,אשת עסקים, דואגת לטיפוח ילדותיה. שירה, רחל ומרגרט היו שלושת הניסים שקרו לה; כל אחת מהן הופיעה בתורה אחרי הנישואים, שאמורים היו להתממש, לסטיבן.

היא עזבה אותנו הרבה זמן בטרם עת. לעולם לא נבין את זאת. ועדיין, מה שהיא חוותה היו החיים המלאים ביותר שניתן לדמיין, והיא הייתה מודעת לזה.

בהקדשה זו אנחנו מקבלים בברכה את הנוכחות הנמשכת שלה בחיינו. "ושכנתי בתוכם" ואכן, היא תמשיך תמיד לשכון בתוכנו.

מרים והארייט

In memory of

Miriam Holmes 1951-2022

How many people do you know who are equally good listeners and talkers? This was Miriam Holmes, our mutual friend. Teller of tales - "and that reminds me" was a favorite phrase -and yet a close and empathetic listener. Nothing escaped her.

We remember her gentleness and her rigor. We remember her jokes and her clever one-liners. No-one will ever tell them the way she did.

Voracious reader, devoted theatergoer, businesswoman, nourisher of her children. Shira, Rachel and Margaret were her three miracles; each appearing in turn after her meant-to-be marriage to Stephen.

She left us way, way too early; we will never understand this. And yet; what she had was the fullest life imaginable, and she knew it.

With this dedication, we accept and welcome her continued presence in our lives. "Vishachanti bitocham", indeed; she will dwell among us.

Miriam and Harriet

Miriam Holmes

ד"ר אפרת גרוסמן

ראש המכללה האקדמית אמונה לאמנויות ועיצוב

גדול יום שהוקם בו המשכן כיום שנבראו בו שמים וארץ (מגילה י')

המשכן המקראי-אוהל מועד, ביתו של הקב״ה, שנבנה במדבר ע״י אמנים מומחים ובראשם בצלאל בן אורי ואהליאב בן אחיסמך, חיבר בגאונות בין חומר ורוח. כשבעה פרקים שלמים מוקדשים בתנ״ך לבניית המקום וחפצי הקדושה שהוצבו בו. כל אחד מהכלים היווה יצירת אמנות בפני עצמה מלאת רבדים וחשיבה מעמיקה המשלבת תוכן וצורה. פרוכת, מסך, מזבח, כיור, שולחן, ארון הברית, המנורה ועוד.. בכל אלו הושקעה מחשבה רבה עד כי חכמים השוו את המשכן לעולם כולו וסברו כי המשכן מכיל בתוכו את החומרים כולם מהם בנוי העולם. ללמדך שהמשכן שקול כנגד כל העולם (תנחומא פקודי פרק ג׳)

התערוכה, **ושכנתי בתוכם: המשכן המחודש** אף היא משלבת בין אומנות ואמנות, בין חומרים יומיומיים לנושאים רוחניים ומתלבטת בשאלות הגדולות שהעסיקו את ישראל במדבר, ואותנו היום; מה מקום הקודש? מה מקום החול? מהו מגדר? מהי שפה? ועוד.

בתערוכה עבודות העוסקות בהיבטים חברתיים של קדושה ובשאיפה לתיקון עולם. הן בוחנות נודות, קיימות, אחדות, מפלט, מקלט וחיי המדבר. הן מעלות דילמות קשות (-שאלת הצדק במערב אפריקה), ומפנות אותנו לקריאה חדשה בתכנים המקראיים כמו לדוגמא הצגתם של חוקי שמירת השבת שנלמדו מבניית המשכן, כפנטזיה סוריאליסטית וכאבסורד. או השאלות מהו אור פנימי? מהי תרומה? ומה משמעותה של התרומה הנשית בפרט? שאפשרה את בניית המשכן.

האמניות והאמנים משלבים מגוון רחב של טכניקות ומדיות. שימוש בהדפסות, בטקסטיל, במיצב ובמוזיקה ומבררים עבורנו מהי הרמוניה ומהו מתח וחוסר שקט. וכל זה בנסיון לנסח את השאלה המרכזית בה עוסקת התערוכה, והיא, איה מקום קדשו? איפה באמת מונחת הקדושה היורדת לעולם. האם ניתן ללבוש את המשכן ולעבור ממצב של קדושה למצב של חול בהרכבה ופירוק פשוטים של חלל? והאם כבר יש תקדים לכך בעולם הרוח בדומה לשמיאנה- האוהלים ההודים שתפקידם זהה?

כמו במשכן, גם בתערוכה זו לנשים תפקיד מרכזי. נשות ישראל במדבר נתנו באהבה את תכשיטיהן לבנייתו ואף המראות האישיות ששימשו אותן, הוסבו ליצירת פריטי הקודש שבו. לסיכום דברי מתאימה העבודה "בידיים שלנו" (האמנית רחל קנטר). בעבודה זו נבחנת תרומתן של הנשים לבניית המשכן אז והיום. ביצירה בונה רחל קנטר את הפרוכת כשמיכת טלאים המורכבת מתמונות רקומות של ידיים ושמות נשים והוא תלוי כוילון ארוך מהתקרה

ועד לרצפה. הפרוכת במשכן המקראי היתה המחיצה האחרונה שבין החלל המרכזי לקודש הקודשים. בבחירה לעצב פרוכת, מעמידה האמנית את יצירתן של הנשים בחזית. ושם, מן המקום הקדוש ביותר היא מלמדת אותנו על מעמדן ותרומתן לקהילה.

בחזון ה״וילה״- גלריה לאמנות עכשוית המארחת את התערוכה **ושכנתי בתוכם: המשכן המחודש** עומד פיתוחה של אמנות יהודית וישראלית ועידוד יצירה של אמנים יהודים מרחבי הארץ והעולם, באופן שמסמן טריטוריות חדשות ומפנה זרקור אל אמנות נשית, חברתית אלטרנטיבית.

אנו שמחים לשכן במבנה "הוילה" את התערוכה הקבוצתית **ושכנתי בתוכם: המשכן** המחודש באוצרותן של הארייט פינק ומרים שטרן. ולהעניק להן ממש כמו במשכן מקום בו האור האלוקי וביטוייו העכשווים יכולים לשכון.

Vila Contemporary Art Gallery, Emunah College for Arts and Design - Jerusalem

Dr. Efrat Grossman

Head of Emunah Academic College for Art and Design

Great is the day on which the Mishkan was erected as the day on which heaven and earth were created (Megillah 10b).

The biblical Mishkan (sanctuary), the Ohel Mo'ed (Tent of Meeting), that was constructed in the wilderness by expert artisans led by Bezalel ben Uri and Oholiav ben Ahisamakh, constituted a connection of pure genius between matter and spirit. The Torah devotes approximately seven entire chapters to the building of God's house and its sacred vessels. Each of these was itself a work of art and was replete with multiple layers and profound thought that merge content and form: the Parokhet (Curtain), the Masakh (Screen), the Altar, the Basin, the Table, the Ark of the Covenant, the Menorah and more. Such extensive thought was invested in each one that the Sages compared them and the Mishkan to the entire world: To teach you that the Mishkan is equal to the whole world (Midrash Tanhuma, Pikkudei, 3).

The exhibition And I Shall Dwell Among Them: The Desert Sanctuary Reimagined also combines matter and spirit. It presents routine materials and the profound spiritual questions that have occupied the Jewish people, since it wandered the wilderness and until our own time: What is the role of the sacred and the profane? What is gender? What is language?

The works in the exhibition address social aspects of sanctity and the aspiration for Tikkun Olam. They examine nomadism, sustainability, unity, refuge, shelter, and life in the wilderness. They raise complex dilemmas (such as the question of justice in western Africa) and propose a new reading of biblical content, for example, the presentation of the laws of Shabbat derived from the construction of the Mishkan as a surrealistic and absurd fantasy. This is done in an attempt to articulate the central question raised by the exhibition, namely, **Where is the place of God's glory?** Where is the holiness that descends to the world located? Can the Mishkan be "worn" as would be a piece of clothing and a transition made

from a state of sanctity to that of the profane by the simple assembly and disassembly of a space? And is there a precedent for this in the spiritual world, like the Shamiana – the Indian tents that play an identical role? In their works, the artists employ a diverse range of techniques and media: Textile, installations, and music, thereby clarifying our perception of harmony, tension, and restlessness; the internal light; benefaction, and especially the significance of women's benefaction that facilitated the building of the Mishkan. As in the Mishkan, women also play a central role in this exhibition: the women in the wilderness donated their iewelry. and even their personal mirrors were converted into sacred objects. Rachel Kanter's work 'With our Hands', examines the contribution of women towards the building of the Mishkan – then and today. Kanter creates the Parokhet as a patchwork guilt made up of embroidered images of women's hands and names, and which is hung as a long curtain, from the ceiling to the floor. The Parokhet in the biblical Mishkan served as the final partition separating the central gallery and the Holy of Holies. The artist here has chosen to give center stage to works created by women. There, from that most holy of places, she gives expression to their standing in and contribution to the community.

The Vila Gallery for Contemporary Art – that is hosting the exhibition And I Shall Dwell Among Them: The Desert Sanctuary Reimagined – seeks to develop Jewish and Israeli art and to encourage the creative endeavor of Jewish artists from Israel and around the world in a way that demarcates new ground, and which highlights alternative female-social art. We are delighted that the Vila building will house the group exhibition And I Shall Dwell Among Them: The Desert Sanctuary Reimagined, curated by Harriet Finck and Miriam Stern, and that we are able to provide them, just as in the original Mishkan, a dwelling place for the divine light and its contemporary expressions.

דבר האוצרות הריאט פינק ומרים שטרן

ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב לה (שמות ל"ה, כ״ב*).*

ישבנו ביחד בבית הכנסת בשבת והקשבנו למילים אלו מפרשת פקודי. אחת מאיתנו נגעה קל בחברתה בשאלה: איזה מין רעיון רדיקלי הוא זה? נשים התבקשו להשתתף? העם לא רק נותן את תכשיטיו הזוהרים, אלא מתבקש גם לתת ממלאכת חכמת לבו.

במשך שנה למדנו את סיפור המשכן המסופר פעמיים, נפרש על פני ארבע פרשיות, תוכנן על ידי אלוהים, תואר על ידי משה, ותחת ניהולו של בצלאל האמן המוכשר ועוד הרבה אמנים ועוזרים, הופך לפלא של מתחמים עוטפים, של צבעים מלאי חיים ושל חומרים מפוארים.

לקשר שעשה העם עם ה' על ידי בניית מקום קדוש זה, לא היה תקדים. הם יכלו לחוש כעת קשר ישיר עם הקדוש ברוך הוא . הדגש שלנו בבחירת עבודות האמנות לתערוכה זו היה להכיר בכוח של המפגש הרוחני הזה, ובהשלכותיו על ימינו אלה.

בטקסט המקראי התבקשו כל האנשים לנדב מממונם או מכישוריהם. חלק מהאמנים שלנו בחנו מה היא המשמעות של פרויקט קהילתי בימינו.

בתור דבר קדוש הניתן לטלטול , לא הותיר המשכן עקבות על האדמה. יש אמנים שיצרו מקום של סביבה טהורה שבה יחידים או קבוצות יכולים להתאסף כדי להתפלל ולהרהר.

שמות ל"ה הינו אחד הכתובים הנדירים שבהם הנשים הן חלק מהסיפור. כאוצרות בחרנו באמניות ובאמנים הרגישים לנושאים פמיניסטיים שאותם הביאו לידי ביטוי בעבודותיהם.

המשכן נשא הילה של קדושה לכל מקום שאליו הובא. מספר אמנים בחנו מה הופך מקום לקדוש, ואיך ניתן לשמור על תחושת הקדושה.מתוך הבנה שלבניית המשכן בעבר הרחוק יש חשיבות והשלכות רבו<mark>ת על ימינו, רצינ</mark>ו לחקור את הנושא הזה. אנו מודות לכל האמניות והאמנים שאיפש<mark>רו זאת באינ</mark>טרפרטציות המעמיקות שלהן, בדמיון שלהן ובכישוריהן. אנחנו מודות ליהודית אניס וגלריה וילה שעברו את המסע הזה איתנו, ועזרו לחזון שלנו להתגשם. אנחנו מודות גם לבני משפחותינו על תמיכתם, עיצותם ועזרתם.

Curators

Harriet Finck and Miriam Stern

Men and women, all whose hearts moved them, all who would make an elevation offering of gold to the Eternal One, came bringing brooches, earrings, rings and pendants - gold objects of all kinds (Exodus 35, 22).

We sat together at shul on Shabbat, listening to these words from Parshat Pekudei. One of us nudged the other; what kind of a radical notion is this - women, asked to participate? The people, not just giving their shining jewels - but being asked to give their wise hearted labor?

Over the period of a year, we studied the twice-told tale of the Mishkan, spanning four parshiot. Conceived by God, described by Moses, and directed by the gifted artisan Bezalel and many artisans and assistants, the Mishkan would become a marvel of enfolding enclosures, vivid color, and luxurious materials.

The connection the Israelites made with God by building this sacred space was unprecedented. They could now feel a direct connection with the divine. Our focus in choosing art for this exhibition was to recognize the power of this spiritual encounter and its implications today.

In the biblical text all the people were asked to volunteer whether monetarily or with skills. Some of our artists examine what a communal project means today.

As a portable sanctuary, the Mishkan left no footprint on the ground. Some artists create places that are environmentally sound where individuals or a group can come together to pray, meditate, or reflect.

Exodus 35 is one of the rare texts where women are included in the story. As curators we have chosen artists who are sensitive to feminist issues that are reflected in their projects.

The Mishkan maintained an aura of holiness wherever it was carried. Several artists examine what makes a space holy, and how a sense of sanctuary is preserved.

Recognizing that the building of the Mishkan in ancient times has implications and importance today is what we wanted to explore. We thank the artists who made that possible with their thoughtful interpretations, imagination, and skill. We thank Emunah College for hosting us. We thank Judith Anis and the Vila Gallery who went on this journey with us and helped realize our vision. And, we thank our families for supporting, advising, and helping in every way.

לסלי אדלר ואלכסנדרה שונברג

Leslie Adler & Alexandra Schoenberg

אסנטו (לדינו) עץ, פשתן, חוט, שעם, צבע, 183x183x123 ס״מ, 2023 asento (Ladino) Wood, linen, yarn, cork, paint, 6'x6'x4', 2023

עשה אותי קשת הרוח ארתורו מרטיני

Make me into a bow of the spirit Arturo Martini

המשכן הינו מקום של עדות. המקום הקדוש ביותר, בו נמצאים ארון הברית והלוחות. בהקשר זה, המשמעות של המילה "עדות" היא החוקים שחייב העם לשמור. המשכן מהווה גם מקום של עבודת האלוהים וגם אוהל המועד שבו שוכן אלוהים בתוך העם.

The Mishkan is a space of testimony. The innermost sanctuary, the Holy of Holies, houses the ark of the covenant and the tablets. In this context, testimony refers to the laws to be followed by the community. The Mishkan is a place of worship. It is also the tent of meeting, where God dwells among the people.

אנחנו שואלים את השאלה: מה הופך מקום לקדוש? אנחנו התייחסנו אל התיאור התנכי של המשכן כשורה של חצרות שהובילו אל המשכן, וכמספר יריעות ומסכים שהובילו לקודש הקודשים. מטרתנו היא ליצור הפרדה בין קודש לחול. במקום מקדש השמור לשימושו של הכהן הגדול בלבד, אנחנו יצרנו משכן לשימושו של הפרט, של היחיד. זה מקום של מפגש וזה גם אוהל מועד שבו אנו עצמנו יכולים להיות הארון וברית קשר עם כל הבריאה.

We asked the question; what makes a place holy? We referenced the biblical definition of the tabernacle as a series of courtyards that lead to the sanctuary, and the series of curtains and veils that lead to the innermost sanctuary: the Holy of Holies. Our goal is to create a separation between the mundane and the sacred. Rather than a sanctuary reserved for the use of the high priest, we have made a Mishkan for individual use. It is a place of meeting, where we ourselves can be the ark, becoming a covenant of connection to all things.

דורית יורדן דותן

Dorit Jordan Dotan

ארון לוחות הברית מייצב בטכניקה מעורבת, גודל משתנה, 2023 The Ark of the Covenant Mixed media installation, size variable, 2023

מיצב עכשווי זה נוצר מחפצים משומשים שנמצאו, מכוסים ומעוטרים במגוון חומרים המסמלים את תרומותיהם של בני ובנות ישראל. משה ביקש מהעם לתרום את תכשיטיהם, זהב ומתכות, אריגים; כל אשר חפץ לבם לבניית המשכן והארון.

ויבאו האנשים על־הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל־כלי זיבאו האנשים אשר הניף תנופת זהב ליהוה (שמות ל״ה, כ״ב).

חפצי התרומות מוצבים בעֲרֵמָה על חול מדבר. על הקיר מוקרן דימוי דיגטלי ובו לוחות אבן חרוטות בטקסט עתיק וספרות מחשב דיגיטליות.

המיצב מצופה בצבע זהב כסמל לתרומת כל התכשיטים, כלי קודש וחפצי חן שהנשים העבריות תרמו עבור בניית המשכן וארון לוחות הברית. This contemporary installation was created from found objects, covered and decorated with a variety of materials, and symbolizes all the donated objects of the Israelites. Moses asked the people to donate their jewelry, gold and metals, textiles; whatever their hearts desired to build the Mishkan and the Ark.

Every one whose heart stirred him up, and every one whom his spirit made willing (Exodus 35:5).

This collection of objects is placed in a pile, on desert sand. On the wall is a projection of contemporary tablets of stone. The image combines an ancient text engraved on stone with computer digits.

I covered this installation with gold symbolizing all the jewelry the Israelite women donated for the project.

הריאט פינה

Harriet Finck

כרורים

צילום על דיבונד. 100x150 ס״מ. כל אחד. 2017-23

Keruvim

Photograph on dibond, 59x39" each, 2017-23

מי הם היצורים החידתיים המכונפים האלה, הנראים כהאנשה של אלילים, שלהם אנחנו אמורים לבוז, תאומים, לא פחות ולא יותר, חסרי מגדר, היוצרים חופת מגן מעל תיבת פלאים בכנפיהם, ומזכירים בזהבם המותך איזו דמות שזה עתה נופצה ונכתשה על ידי האלוה האמיתי, הבלתי נראה והיחיד? התהלכו ביניהם והתבשמו מצובתם שהיא מופשטת ובעלת צובה חיה כאחת דו מימדים

הכרובים שלי מוטמעים בפרטי ציור מופשטים שיצרתי בהשראת טקסטים מקראיים, מעל כתב נסתר. הדפוס המופשט מאיר את צורת קווי המתאר האנתרופומורפיים של הדמויות התאומות. המתח בין עבודת האל הישראלי המופשט מדגיש את ההבדל מול הדמויות הייצוגיות של תרבויות זרות הסוגדות אותן.

הבה נריע למתווה המשכן שכלל בו המופשט והמוחש.

Who are these enigmatic winged creatures, the personification of idols we are taught to despise, twinned, no less, seemingly genderless, and forming a protective canopy over a magic box with their wings? Reminiscent, in their molten goldenness, of a certain effigy recently smashed and pulverized by the true, invisible, and singular deity. Walk between them and consider their shape; both abstract and creaturelike. Two sided.

My Keruvim are imprinted with details from abstract paintings that I made based on biblical texts. There is hidden writing beneath the surface. The play of purely abstract pattern against the anthropomorphic outline of the cutouts highlights an interesting tension in the Mishkan blueprint between the worship of an unseeable, abstract divinity and representational figures that typically sparked worship in neighboring cultures.

Let us applaud the inclusive messiness of the blueprint.

מרים שטרן

Miriam Stern

כרובים צילום על דיבונד, 100x150 ס״מ , כל אחד, 2017-23 Keruvim Photograph on dibond, 59x39" each, 2017-23

מאז ומעולם חשבתי על הכרובים כעל שומרים. הם הוצבו על התיבה הנישאת ממקום למקום כשהכנפיים שלהם מקושתות אלו כלפי אלו. הם הגנו על לוחות האבן שבפנים. בילדותי היו אלה הוריי ששמרו עלי והגנו עליי. למרות שאנחנו בוחרים לעשות את הכרובים שלנו נטולי מגדר, הכרובים שלי מייצגים את הוריי. על ידי כך שאני משתמשת בדימויים שמזכירים לי באופן סמלי מי הם היו, הם כעת השומרים של כל מי שנכנס לתוך גלריה זו.

I've always thought of the Keruvim as guardians. They were placed on the portable ark with their wings arching towards each other. They protected the stone tablets inside. In my early life the people who were my protectors and safeguarded me, were my parents. Although we deliberately chose to make our Keruvim gender neutral, my Keruvim represent my parents. Using imagery that symbolically reminds me of who they were, they now are guardians of all who enter the gallery.

ברוריה פינקל

Bruria Finkel

אור פנימי- החושן מדיה מעורבת 12 ציורים, 20x25 ס"מ כל אחד , בסך הכל 100x61 ס"מ, 2018-19 Inner Light- The Hoshen
Mixed media 12 paintings, 8x10" each, 40x24" overall, 2018-19

כאשר התכנסו האנשים במשכן עם משה ואהרון הם הפכו משבטים נודדים לעם עם מבנה ועם הנהגה משלו (שמות ל״ד). As the people gathered at the Mishkan with Moses and Aaron, they were transformed from roving tribes to a nation with a structure and an administration (Exodus 34).

אהרון, הכהן הגדול, לבש על חזהו מגן הנקרא חושן שהיה מורכב משתים עשרה אבנים יקרות שייצגו את שנים עשר השבטים. החושן כלל גם את האורים והתומים, שתי אבנים, שאהרון השתמש בהן כדי לייעץ לעם על פי דבר ה׳. לפי המסורת, ניתן היה לנבא את העתיד דרך האבנים והשתמשו בהן כדי להעניק לעם תחושה של רווחה.

Aaron, the high priest, wore a breast plate called the Hoshen which had twelve precious gemstones representing the tribes. The Hoshen contained the Urim and Tumim, two stones that Aaron used to advise the nation. According to the tradition, these stones could predict the future and were used to provide the people with a sense of well-being.

ציורים אלה, תחת הכותרת של ״אור פנימי״, מייצגים את שנים עשר השבטים של ישראל. למרות שהשבטים הפכו לעם אחד, הערך והייחודיות של כל שבט בפני עצמו נותרו בעינם.

These paintings titled "Inner Light" represent the twelve tribes of Israel. Though the tribes became a single nation, the preciousness and individuality of the people of each tribe remained.

יהודית יוסף

Judith Joseph

הקריאה הראשונה לאמנות עור, עלה זהב, אקריליק, טאיווק, 142x61 ס״מ, 2023 The First Call For Art Leather, gold leaf, acrylic, Tyvek, 56x24", 2023

אני מאוד נרגשת מה"קול קורא" לאמנות המתוארת בספר שמות כ"ה. דבר התורה הקדוש מתגשם במשכן, שהוא יצירה אסתטית ממומשת במלואה. אמנים מקרב הקהילה נקראו להתגייס וליצור הופעה חוויתית מושלמת: אוהל שזור במעשי אריגה, בעורות, ברהיטים, בפסלי מתכת, באורות, בתלבושות, בתכשיטים, בריחות פיקנטיים ובצבע.

עבודה זו הנה תגובתי לתיאורים המוחשיים והויזואליים המהווים פעולה של דבקות רוחנית. היא מבטאת את התרשמותי מהמשכן כאבן חן מלוטשת, מקושטת ומוצבת למול רקע הסביבה המדברית מלאת האור, המקסימה, האוורירית, והרוחנית. I am moved by the "call for art" that is described in Exodus 35. The sacred word of Torah is made manifest in the Mishkan, which is a fully realized esthetic creation. Artists from the community were called to create a full-blown performance experience: a tent draped with weavings, dyed leather skins, furniture, sculpted metal, lighting, costumes, jewels, spicy scents, and color.

This work is my response to the tactile and visually rich descriptions as an act of spiritual devotion. It expresses my impression of the Mishkan as an ornately wrought jewel, set against the backdrop of the dazzling, light-filled, airy, spiritual desert environment.

רחל קנטר

Rachel Kanter

במו ידינו שמיכת טלאים של פעם, כותנה, טלית משובחת, חבל, אטבי כביסה, 66x208 ס״מ, 2017 With Our Hands
Vintage quilt blocks, cotton, vintage tallit, rope, clothespins, 26" x 82" x 30", 2017

"במו ידינו" מתבסס על טקסט מספר שמות בנושא של בניית המשכן. בני ישראל נשים וגברים כאחד, נצטוו לאסוף חפצי ערך שונים כדי להקים את המשכן. אך לא החומרים האלה, אלא גם המעורבות של הקהילה, הם שבנו את המקום הקדוש הזה. בעולם של ימינו, אנשים רבים חצויים זה מזה, וקהילות גם הן לא פעם חלוקות בתוכן, וחבריהן אינם תומכים אלו באלו. ההשקעה של נשים ביצירת הקהילה ובשימורה ואף בשימור החללים הקדושים שלה, לא תמיד מקבלת את ההכרה הראויה לה. "במו ידינו" הנה יריעה למשכן, והוא מריע לאותן נשים חסרות שמות וחסרות פנים, שהן הבונות והן המשמרות את החללים המקודשים האלה.

"With Our Hands" is based on a Jewish text from Exodus about the building of the Mishkan. The Israelites, both men and women, were commanded to gather specific valuable materials to create the Mishkan. It was not only these materials, but also the involvement of the community, that built this sacred space. In today's world, so many people are fragmented and communities can be divisive and not supportive of each other. The work of women in creating and maintaining community and sacred spaces isn't always acknowledged. "With Our Hands" is a curtain wall for the Mishkan. It celebrates the nameless, anonymous women who are the builders and keepers of sacred spaces.

בת' קרנסקי

Beth Krensky

עשו לי מקדש (שמלה) פשתן, טקסט רקום, 150x81 ס״מ, 2018 Make Me A Sanctuary (Dress) Linen, embroidered text, 59 x 32", 2018

עשו לי מקדש חופי אגם המלח הגדול, יוטה, וידיאו 2018, 2018 סרטון וידיאו: ג׳וש בלומנטל Make Me a Sanctuary
Shores of the Great Salt Lake, Utah, 2018
Video performance, 2:50
Videographer: Josh Blumental

ועשו לי משכן ושכנתי בתוכם (שמות כ״ה, ח׳).

And let them make Me a sanctuary, that I may dwell among them (Exodus 25).

עיצבתי אוהל נייד זה בחוף עזוב לאורך אגם המלח הגדול ביוטה. אוהל זה הניתן ללבישה, תפור מפיסת בד ביתית ישנה הנתמכת על ידי שני גזרי עץ זית. הטקסט שנרקם על שמלת הפשתן הארוכה שלי הוא מספר שמות, והוא מתייחס לבניית המשכן. כוונתי הייתה להתייחס לקדושה, אך גם למושג האנושי של המקדש, מקלט הן לעצמי והן לזולת. חשבתי על המצב הנוכחי בארצות הברית בפרט, ועל היחס כלפי מהגרים ופליטים המחפשים משכן משלהם. אני מציגה את העבודה הזו כמתווה לבניית משכן לכולנו.

I performed this portable tent on a desolate shore along the Great Salt Lake in Utah. The wearable tent is made from sewn together old domestic cloth that is held up by poles of olive wood. The text embroidered on my long linen dress is from Exodus and is about creating the tabernacle. My intention was to reference the divine but also the human idea of sanctuary for oneself and others. In particular, I was thinking of the current situation in the United States of America and globally toward immigrants and refugees seeking sanctuary. I perform the piece as a directive to create sanctuary for all of us.

הווארד לרנר

Howard Lerner

עלה למעלה - העברת החטא על דרך הנס הדפס על נייר,68x91 ס״מ, 2023 STEP RIGHT UP – Magical Sin Transfer Print on paper, 27x38", 2023

שילבתי את הנושא שלי לעולם של מופע גס משני ולטקסים עבריים ספיריטואליים עתיקים ומיסטיקה יהודית.

בתפאורה של המופע המשני ישנם ביתנים מחולקים של קרקס שהיה טיפוסי בתחילת המאה ה-20. שם מונח אייל נטול עור למחצה על המזבח. הכהן-הקוסם שדמותו מטושטשת קצת- שולח את ידו דרך חור באוהל, ונוגע באייל.

באופן פלאי הוא מעביר את חטאיו אל האייל. העשן של הקורבן העולה באש יוצר דמות אייל מעל למזבח. קורבנות החטא מופיעים ככתמים שחורים על הפרווה של רוח רפאים זו, אשר תרחף בסופו של דבר אל תוך הקוסמוס.

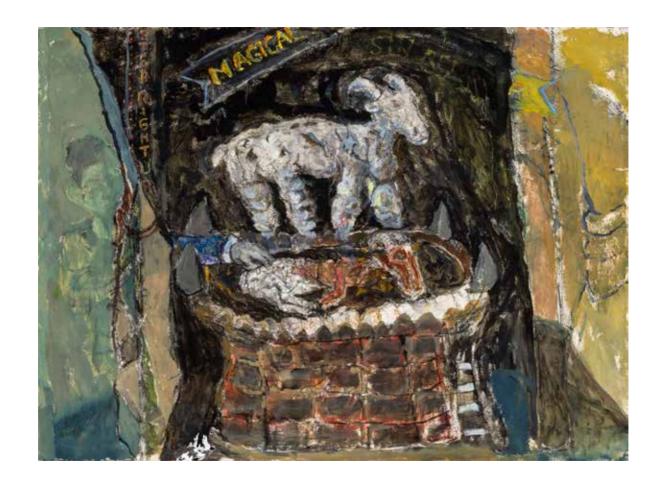
בציור זה נעשה שימוש בשלטים שונים, כדי לפרסם מופעים שונים.

I combine my interest with the seamy sideshow world, ancient Hebrew spiritual rituals, and Jewish mysticism.

In the setting of divided booths of an early 20th century circus sideshow, a partially skinned ram lays on the sacrificial altar. The semi-obscured magician priest sticks his arm through a hole of the tent and touches the ram.

He miraculously transfers his sins onto the ram. The smoke from the burning sacrifice creates the form of the ram above the altar. The sin offerings appear as black marks on the coat of this apparition which will eventually float away into the cosmos.

In this painting, various sideshow banners were used to advertise different acts.

לזלי נובלר

Leslie Nobler

מקלט אתחול מדיה מעורבת גדלים שונים, 2023 Refuge Reboot Mixed media, size variable, 2023

המיצב שלי חוקר רעיונות קשורים למקלט לפליטים פוליטיים ו/או סביבתיים או חסרי בית, שאינם שונים בהרבה מהקהילה היהודית העתיקה. הגרסא המוקטנת של שטח האוהל המוביל למגילה תלויה הדומה לנר תמיד תלוי, משתמשת בדימויים שיש בהם רמזים לתרבויות אקלקטיות. חלק מהאלמנטים המופשטים במגילה רומזים לגינה או למקום מקלט מתלאות החיים. במגילה ישנן גם כמה שכבות של רמזים מעורפלים למצוקות החיים, החל באיומים סביבתיים כגון בצורת ושריפה משתוללת, וכלה באלימות מצד בני אדם.

גג האוהל עשוי מטקסטיל קל משקל שהודפס באמנות המבוססת על טכניקה הולנדית של הדפס שעווה. בסגנון זה השתמשו בעבר במערב אפריקה כדי לתת ביטוי לנושאים פוליטיים, חברתיים, ובין השאר, לנושאים של צדק חברתי. הדגם הזה מבוסס על "העין הרע המגוננת", הנפוצה במספר תרבויות במזרח התיכון ובאפריקה. כמו המשכן, חלל האוהל והמגילה שבו הינם סמלים של מקלט.

My installation explores ideas of refuge for those who are political or environmental refugees, or unhoused, not unlike the ancient Jewish community. This scaled-down version of a tented space leading to a suspended, scroll reminiscent of a hanging eternal light, employs imagery that takes its cues from eclectic cultures. Some of the abstracted elements in the scroll will connote a garden or place of refuge from life's burdens. Also layered within the scroll are somewhat obscured depictions of life's hardships, from environmental threats like drought and wildfire to human acts of violence.

The tent-like roof is a lightweight textile, imprinted with art based on the Dutch wax print technique. This style has historically been used in West Africa to express political, social or social justice issues, among others. This pattern is based on the protective "evil eye," a meme in a number of Middle Eastern and African cultures. Like the Mishkan, the tented space and scroll are symbols of refuge.

דבי שור

Debbie Schore

שיתוף פעולה: אלוהים. איקאה אנלוגיה קולאז׳ דיגיטלי, 76x56 ס״מ, 2023 Collab: GOD x IKEA Digital collage, 2023

את הפירוט של הוראות הבניין בספר (שמות כ״ה), ניתן לתאר כגרסה התנכית לקובץ הנחיות של איקאה. בקולאז׳ זה בחנתי את האנלוגיה הזו. האם יש דמיון נוסף בין איקאה והמשכן? על ידי צמצום החומרים שלי רק לאלו שניתן למצוא בהוראות הריהוט של איקאה, אכן גיליתי קשר נוסף. המפתח נמצא בפינה השמאלית בתחתית העבודה שלי.

בעזרת הוראות שניתן לעקוב אחריהן בקלות ומפתח אלן, העניקה איקאה לכל אחד מאיתנו ריהוט מודרני ללא קשר למעמד, לעושר, למגדר או לגיל. בשמות פרק כ״ה מצווה אלוהים למשה לאסוף מכל אשר ידבנו ליבו. למרות שיש הרבה מעמדות חברתיים בעולם התורה, ההכלה שבהוראות המשכן הינה עמוקה.

The specificity of the building instructions in the text of Exodus 25 can be described as the Biblical version of a set of IKEA instructions.

In this collage I explored that analogy; is there a further similarity between IKEA and the Mishkan? By limiting my materials to only those that could be found in IKEA furniture instructions, I found a further connection. The key is in the lower left corner of my piece.

With easy-to-follow instructions and an allen wrench, IKEA brought affordable modern furniture to everyone, regardless of stature, wealth, gender or age. In Exodus 25, God instructs Moses to collect **from every person whose heart inspires them**. While there's plenty of stratification in the society of the Torah, the inclusiveness of the Mishkan instructions are profound.

HERE ARE ALL THE PARTS TO MISHKAN

ALTAR	A.
	V. //
BASIN	
ARK	
CHERUB	B
SHULCHAN	
ALTAR-INCENSE	
MENORAH	TOTAL STATE

בן שכטר Ben Schachter

אל תעשו את הסדרות האלה צילומים על לוח. 23x23 o"מ. 2023 Don't Do This Series
Photographs on board, 8x8" each, 2023

המשכן היה מרכז של השמירה הדתית. תבניתו גם עיצבה את הבסיס של שמירת השבת. כל הדברים שבני ישראל עשו כדי לבנות את המשכן ידועות בשם מלאכות או 39 מלאכות אסורות. עבודתי בוחנת את המלאכות, פעולות יצירתיות, דרך פריזמת משנה שבת (פרק י"ח, משניות א'-ב'): כל הכלים ניטלין בשבת... קורנס לפצח בו את האגוזים... מגרה לגרור בה את הגבינה.... הרחת ואת המזלג לתת עליו לקטן. הרי זה אינו מתקבל על הדעת!

שימוש זה בכלים מזכיר משפט שכתב פעם אנדרי ברטון, מייסד הסוראליזם: יפה כמו מפגש מקרי בין מכונת תפירה ומטריה על שולחן הניתוחים. אמירה זו שלו, מעמידה זה בצד זה חפצים שאין ביניהם שום זיקה, בצורה נהדרת. הסדרות האלה של הצילומים שכותרתן אל תעשו את זה! מתייחסת אל מסורת היהודית באופן סוריאליסטי ודדאיסטי.

The Mishkan was the center of religious observance. Its construction also formed the basis of Shabbat observance. All the things the Israelites did to build the Mishkan are known as the Melachot, or 39 forbidden labors. My work explores the Melachot, creative activities, through the lens of one passage from Mishnah Shabbat (17:1-2). It says, All utensils may be handled on the Sabbath. A hammer can be used to split nuts, a saw to cut cheese, or even a "pitchfork to serve food to a child. These are absurd!

Using tools this way is reminiscent of a phrase Andre Breton, founder of Surrealism, once wrote. He wrote, as beautiful as the chance encounter of a sewing machine and an umbrella on an operating table. His remark brings together unrelated objects in a fantastical manner. The series of photographs, entitled, **Don't Do This!** approaches Jewish tradition through a Surreal and Dadaist manner.

רות שרייבר

Ruth Schreiber

איסוף השקלים וידיאו-ארט (סרטון אנימציה), 3 דקות, 2017 Collecting the Shekels Video animation, 3 minutes, 2017

מתוך התמקדות בספר שמות ל"ח, כד-כט, ערכתי מחקר קטן והוקסמתי מהכמויות של זהב (בשווי של 87,730 שקל), כסף, (בשווי של 301,775 שקל), ונחושת (בשווי של 212,400 שקל) שנאספו עבור המשכן. ממפקד האוכלוסין השנתי של גברים בגיל +20 (603,550 גברים), בנוסף לתרומות למשכן, נגבה כסף בקע או חצי שקל לאיש.

יצרתי וידיאו ארט מונפש המציג את הכמויות העצומות האלה של שקלים וצרתי וידיאו ארט מונפש המציברים.

Focusing on Exodus 38, 24-29, I have undertaken a little research and am fascinated by the accumulation of the gold (87,730 shekels worth), silver (301,775 shekels worth) and brass (212,400 shekels worth) for the Mishkan, and by the census of males aged 20+ (603,550 men), as determined annually by collection of a beka or half-shekel per head.

I have created an animation video-artwork, showing these huge sums of shekels and half shekels being collected and accumulating.

החזנית איבון פ. שור

עשו לי קול שווה ושכנתי בתוכם הקלטת אודיו, 5 דקות, 2023

קריאת התורה הינה מסורת מכובדת. לכל עדה ועדה (קבוצה יהודית תרבותית מאזורים שונים) יש סגנון יחודי לקריאת התורה. האזור הגיאוגרפי משפיע על האופי המוזיקלי של העדה. שוו לנגד עיניכם מקלדת של פסנתר. משפיע על האופי המוזיקלי של העדה. שוו לנגד עיניכם מקלדת של פסנתר. התווים ערוכים טונים שלמים וחצאי טונים. יהודים שגרים באזורים שבהם המוסיקה מתבססת על טונליות זו קוראים את התורה בנוסח אירופי. דמו את הסדקים בין הקלידים השחורים והלבנים. למען האמת הם אינם ריקים. כלי מיתר וכמוהם גם הקול יכולים בקלות לחדור ל"מקומות ריקים" כאלה. מוסיקה כגון זו נקראת מיקרוטונאלית. יהודים באזורים שבהם מוסיקה מיקרוטונאלית נפוצה, נוהגים לקרוא את התורה בסלסולים. פעמים רבות סגנונות קריאת התורה הינם על פי מסורת הדורות המקובלת, בהם רק גברים קוראים בתורה.

בהקלטה שלי אני, אישה, קוראת את הביצועים השונים המוצגים בהקלטה בסדר זה: ליטואניה, יוון, מרוקו, איטליה, עיראק, גרמניה, ספרד, פורטוגל, כורדיסטן, תימן ומצרים.

Cantor Yvon F. Shore

Make Me An Equal Voice To Dwell Among You Audio recording, 5 minutes, 2023

Torah reading is an honored oral tradition. Each eidah (cultural/regional identified Jewish group) has a distinctive chant style. Geography influences the musical mode of an eidah. Picture a piano keyboard. The notes are organized in whole tones and half tones. Jews who live in areas where music is based in these tonalities chant with a more European sound. Visualize the cracks between the black and white keys of a piano. In truth, they are not empty. String instruments and voice can easily access such "empty space". Jews from regions where microtonal music is common, contain highly melismatic systems of chant. Some of them are quite improvisational in nature. Traditionally, Torah would only be chanted in a public prayer space by men. In this recording, I render the chants.

The systems represented on the recording are in the following order: Lithuania, Greece, Morocco, Italy, Iraq, Germany, Spanish Portuguese, Kurdistan, Yemen, and Egyptian.

